Confesiune şi etnie în Transilvania sec. XVI: câteva considerații

Lilian CIACHIR

După S. Dragomir, Pactul formal „Unio Trium Nationum", încheiat în septembrie 1437 la Căpâlna de către unguri, saşi şi secui, a avut drept scop dominarea perpetuă şi garantarea securităţii reciproce împotriva celor care erau lipsiţi de orice drept şi deposedaţi de pământ, împotriva românilor care din punct de vedere numeric contau cât cele trei naţiuni dominante la un loc. În Transilvania de dinainte de Reformă avem următoarea situaţie etnico-confesională: cele trei naţiuni dominante erau de confesiune romano-catolică, iar românii erau ortodocşi. Apariţia Reformei în secolul XVI a provocat o serie de schimbări la nivel social-politic şi cultural-etnic pe plan internaţional. Unitatea celor trei naţiuni „semnatare" ale Pactului „Unio Trium Nationum" este atacată de efectele Reformei. În mod normal românii ar fi trebuit să profi te de situaţie pentru a-şi întări poziţia pe plan social-politic şi cultural-etnic. Prezentul articol îşi propune o încercare de defi nire a celor doi termeni în contextul apariţiei Reformei, precum şi o trecere în revistă a raportului dintre *confesiune* şi *etnie* în Transilvania sec. XVI.